

ДІМ Слави Боже!

№ 8
жовтень
2009 року

«... Я прославлю дім слави Своєї!» (Ісаї 60:7)

БЛАГОСЛОВЛЯЙТЕ ВАШИХ ДІТЕЙ...

Сьогодні я хочу показати точку зору Бога на благословіння дітей.

Як правильно їх благословляти? Взагалі, що означає слово благословляти?

«Тоді привели Йому діток, щоб поклав на них руки, і за них помолився, учні ж їм докоряли. Ісус же сказав: «Пустить діток, і не боронить їм приходити до Мене, бо Царство Небесне належить таким». І Він руки на них поклав, та й пішов звідтіля» (Мт. 19:13-15).

Ми в нашій Церкві не хрестимо малесеньких дітей, а благословляємо їх, так як це робив Ісус і як вчить Слово Боже.

Чому не хрестимо, а благословляємо???

Тому що хрещення це:

1. Заключення заповіту з Богом.
2. Знищення наших гріхів.
3. Привселюдне, офіційне підтвердження того, що людина приймає рішення стати християнином.

Адже дається хрещення в Ім'я Отця, Сина і Святого Духа. (Мт.28:19). І тільки тій людині, яка визнає Ісуса за свого Господа і Спасителя.

Я думаю, що ні один із цих пунктів дитина до 10-12 років не може усвідомити.

І без хрещення, якщо не дай Бог дитина помирає, то вона потрапляє до Бога.

Ісус сказав: «...бо Царство Небесне належить таким».

А ось благословіння є дуже важливим для розвитку дітей, для їхнього дорослого життя, для їхньої долі.

Що таке благословіння?

Це все хороше, що ми хочемо, щоб прийшло в життя наших дітей протягом усього їхнього життя.

У Біблії є дуже гарний приклад, як благословіння дитини відіграло ключову роль в її житті. Йдеться про благословіння Якова Ісаком.

«І хай Бог тобі дасть з роси Неба, і з ситости землі, і збіжжя багато й вина молодого! Нехай тобі служать народи, і народи нехай тобі кланяються! Будь паном для братів своїх, і нехай тобі кланяються сини матері твоєї. Хто тебе проклинає – проклятий, а хто поблагословить тебе – благословенний!»

(Бут.27:28-29)

Завдяки цьому благословінню Яків став одним із самих великих людей, які жили на Землі, і саме від нього були народжені усі 12 колін ізраїльського народу.

БЛАГОСЛОВІННЯ – це наше побажання для долі дитини на увесь період їхнього земного життя, сказане нами під керівництвом Духа Святого.

Старший пастор церкви
"Дім Слави Божеї" Роман Продивус.

Це не просто хороші слова!

1. Це Божі слова.
2. Боже бачення
3. Божий план

На адресу наших дітей.

Тобто все хороше, сказане на адресу дитини в Ім'я Ісуса Христа, під керівництвом Духа Святого надприродно приходить в її життя.

Хто може благословляти?

Благословляти може кожна людина, у якої добре серце.

А також є категорії людей, які зобов'язані це робити.

1. Батьки (тато та мама)
2. Дідусі та бабусі.
3. Близькі рідні.

Це ваш обов'язок бла-

гословляти своїх дітей.

Чужих ми благословляємо за бажанням.

А своїх - обов'язково.

Благословляти це воля Божа для кожної людини.

«Благословляйте тих, хто вас переслідує; благословляйте, а не проклинайте!» (Рим.12:14).

Якщо навіть ворогів Бог звелів нам благословляти, то наскільки більше ми повинні це робити стосовно наших дітей.

Усі сказані нами слова мають значення та силу діяти в житті наших дітей.

І тому перш, ніж сказати на адресу дитини негативні (навіть заслужені нею) слова, подумайте чи саме цього ви хочете своїй дитині. Чи саме такою ви хочете її бачити?

Якщо ні, тоді не спішіть говорити негатив. Скажіть їй, що вона зробила неправильно, дисциплінують її. Але ні в якому разі не говоріть десятки, а то й сотні негативних слів на її адресу. Тому що цим, ви самі проклинаєте дитину, яку любите.

Через правильні Божі сказані слова, ми матеріалізуємо благословіння в реальні речі, в успіх у житті наших дітей.

Слова благословіння дозволяють Духу Святому використовувати їх як матеріал для щасливої долі наших дітей і наповнюють їхні серця духовними ресурсами неба.

І тому благословляйте своїх дітей і вони будуть благословенними!

З любов'ю пастор Роман

- Чи знаєте Ви, що для будь-якої людини, в будь-якій ситуації у Бога є відповідь? А якщо Ви гадаєте, що Ваша проблема або ситуація така, з якої немає виходу, то Ви помиляєтесь. Ви просто не знаєте, який Бог! Ви просто не знаєте, що Він Всемогутній!

Моє життя, можна сказати, було звичайним і нормальним, як у більшості сімей. Виросла в селі, батько працював у будівельній бригаді, мати – на полі. Жили не в особливому достатку, але й не в злиднях.

Згодом вийшла заміж, і в загальному, здається було все добре: особисте житло, машина, свій магазин із баром. Бізнес розквітав, але прийшли проблеми: почалися зрада, неповага, обман, скандали, бійки. Бізнес почав занепадати, вже не кажучи про стосунки в сім'ї - ні миру, ні спокою, ні поваги.

Але попри всі обставини, я не здавалася і намагалася своїми силами склеїти свою родину, яка вже розвалилась навпіл. Стала шукати вихід - почала частіше відвідувати церкву, згодом співати у церковному хорі, їздити по монастирях (так як люди говорили, що там «святі місця» і перебування у них мені допоможе), до «святих мощів», ходити по печерах, де молились ченці, але нічого не допомагало і нічого не змінювалось у моєму житті. Я просто не бачила і не знала виходу. Внутрішньо мені чогось не вистачало, була порожня, важкість у душі, не було миру й радості. Я не знала, чому. Адже я приходжу у Божий дім, до Бога, а на серці тяжко. Чому жодних позитивних змін не відбувається ні в мені, ні в моєму житті? Де ж Бог?

На роботі я працювала з людиною, яка вірила і знала Живого Бога. Я, звичайно, не могла спочатку зрозуміти – Живий Бог – хто це? І як це? Тому що змалку була навчена зовсім по-іншому - Бог, це той, хто любить і благословляє тільки тих людей, які з чистим серцем та любов'ю, ходячи у церкву виконують певні обряди: хрестяться до ікон, кладуть свічки, постяяться, замовляють служби, п'ють «свячену» воду, роблять добрі справи... Але якщо це так, то чому в моїй сім'ї проблеми? Де ж Бог? Чому Він не благословляє і не захищає мене? Чому в моїй родині проблеми?

Пам'ятаю одного разу, по запрошенню співробітниця я потрапила на служіння в Церкву, де люди вірили в Живого Бога. Головне, що мене

Де ж Ти, Боже?!

здивувало на цьому служінні - люди славляли Бога з радістю, плескали в долоні і говорили незрозумілою мовою. Найбільше мене вразила незрозуміла мова, тоді я не могла осягнути розумом, що це таке і чому так співають, говорять, але внутрішньо мені підказувало, що це добре. Згодом, коли я стала християнкою і почала читати Біблію, я знайшла пояснення цій незрозумілій мові: **«А тих, хто вірує, супроводити будуть ознаки такі: у ім'я Моє демонів будуть вигонити, говоритимуть мовами новими»** (Мр.16:17), **«А коли Павло руки на них поклав, то зійшов на них Дух Святий, і різними мовами стали вої промовляти...»** (Дії 19:6).

Потім так склалися обставини, що я змушена була поїхати за кордон в Італію. Я думала, що коли поїду – щось зміниться і буде все по-іншому. Але нічого не змінилось, а сталося навпаки: від постійних переживань за сім'ю, дітей - прийшла депресія, страх, апатія, розчарування і на нервовому «грунті» почалися «болячки», все тиснуло з усіх боків. Я не знала що робити. Коли їхала, думала, що проблеми будуть вирішуватись, а трапилось навпаки. Там, в Італії, я почала приймати ліки і поки їх приймала було все нормально, тільки курс закінчувався і через деякий час все починалося спочатку.

Я не розуміла, чому вони не допомагають і коли пішла до лікаря, він сказав: «Вам краще поїхати додому». Часом ми йдемо з дому, можна сказати, «тікаємо», від обставин, але все одно від самого себе не втечеш. Я не бачила виходу: повертатись додому не хотілося з багатьох причин і залишатись в Італії більше не могла.

Бог почув мою молитву, і незважаючи ні на що, дав мені сили приїхати додому. І тоді я зрозуміла, що потрібно щось надприродне, якась надприродна сила, яка зможе допомогти мені піднятись. Я почала шукати надприродну силу – Живого Бога. А коли ми прагнемо і шукаємо – то Він дається нам знайти. І я Його знайшла. Я переїхала в Чернівці і тут знайшла Церкву, по серцю, в якій є

Живий Бог. Спочатку була прихожанкою, а згодом стала членом церкви «Дім Слави Божої».

Зараз моє життя цілком змінилось. Незважаючи на те, що в мене є і чого немає поки що – я щаслива

Тетяна СКРИПНИК.

людина. В серці в мене мир і спокій, радість і любов. Життя наповнилось змістом, я маю мету, стала здоровою, впевненою і життєрадісною людиною. Вчуся не здаватися і сміливо дивитись проблемі «в очі», любити людей такими, якими вони є, і зрозуміла, що безвихідних ситуацій нема – у Бога завжди є вихід.

Я дякую Богові, що Він знайшов і вибрав мене, за те, що Він спас мене, зцілив мою душу і тіло, забрав всю образу, страх і дав свободу. За Його милість і благодать до мене, благословення і ласку, за Його любов, за Його Церкву.

Віруючим християнином бути цікаво і не скучно, вірити в Живого Бога, в Батька, з яким можна говорити, як з найріднішою людиною, відчуваючи Його турботу і піклування, захист і охорону. Служачи Богові, я довірила Йому своє життя. Я в надійних руках – Він мені допомагає, підтримує, захищає. Він завжди зі мною.

Ні картина із образом, ні поставлена свічка за здоров'я чи вирішення потреби, ні свячена вода не можуть нас спасти чи допомогти вирішити проблему, але тільки Ісус є виходом із будь-якої ситуації і наша віра в Живого Бога робить наше життя повноцінним.

Тетяна СКРИПНИК

«НЕ ДО ІСУСА МЕНІ ЗАРАЗ...»

– До Бога я прийшов близько 10 років тому, працюючи на той час, начальником одного із слідчих підрозділів нашого міста.

Одного разу до мене на прийом прийшла старенька жіночка. Я не пам'ятаю з якого питання, але тоді я викликав одного із своїх підлеглих, доручивши йому вирішення її справи. Питання було вирішене і вона, йдучи від мене запитала: **«Можна я за Вас буду молитися?»** І я, по своїй простоті, погодився. **«Без питань, хочете за мене молитися, моліться»**, – відповів я їй. Потім, вона мені почала розповідати, що Бог Живий, що мало часу залишилось до Другого приходу Христа, треба, щоб я покався. Тоді я не звернув увагу на її слова, вона пішла. Незабаром, ця жінка знов прийшла до мене на прийом. Я гадав, що виникли якісь проблеми в її справі, але ця жінка прийшла з іншого приводу. **Вона почала розповідати мені, що Ісус Христос помер за мене, що Він хоче, щоб я отримав спасіння ... А я їй знов їй знову відповідав: «У мене немає часу, багато роботи, не до Ісуса мені зараз...»** Чесно кажучи, особливого значення її словам я не надав. І так у моєму житті склалося, що протягом півроку до мене періодично приходила ця жінка і розповідала про Бога. Вона заходила до мене в кабінет, сідала на стілець в куточок і щось бормотіла собі під ніс. Я вже не звертав на неї уваги, адаптувався. Це вже зараз я розумію, що тоді, сидючи на стільці, вона молилась за мене.

Через певний час до мене в гості приїхала рідна сестра Галина, яка на той час жила за межами України. І яке моє було здивування, коли вона мені почала розповідати про Бога! Що Він Живий, що Він хоче, щоб я був спасений! Мені так вже набридли ці розмови, що врешті я запитав: **«Що від мене треба?»** Сестра відповіла – треба, щоб ти сказав молитву покаяння. І я сказав їй, повторивши за Галиною. Я не надав цій молитві жодного значення. Хочеться зазначити, що молитву покаяння я вимовляв разом із своєю дружиною. Потім, також дякуючи сестрі, я сказав молитву, в якій просив Господа хрестити мене Духом Святим. Таким був процес мого покаяння, мого приходу до Бога. Так склалося в моєму житті.

Незабаром Галина поїхала. Але почала частіше телефонувати і питати: **«Ти читаєш Біблію? Ти молишся?»**, а я чесно відповідав: **«Яка молитва?! Яка Біблія?!** В мене робота, в мене справи, підле-

Андрій та Любов БУРДЯКИ.

гли, начальство...!» Яюсь, після такої чергової розмови із сестрою всередині мене почалося щось загоратись, якась цікавість. І згодом я почав читати Біблію, потім духовну літературу.

Бог вже тоді, почав реально діяти в моєму житті. На той час, я із дружиною працювали в правоохоронній системі. Квартири тоді не давали, навіть як молодим спеціалістам, зараз тим паче. Але так склалося в нашому житті, що ми мали змогу вибрати одну з трьох запропонованих квартир! Це тільки Божа рука могла так благословити! Якщо поміркувати сьогодні, то Бог просто ще з молодих років надприродньо тримав свою руку наді мною.

Після покаяння, ми потрапили в одну із церков нашого міста і почали відвідувати одну з домашніх церков. На той час, я багато курив. За добу викурював до чотирьох пачок цигарок і вважав, що це нормально. Ніколи не замислювався над тим, що фактично мій організм був залежний від нікотину. Одного разу, на домашній церкві мене запитали: **«Хочеш кинути курити?»**, я відповів: **«Авжеж хочу, хто ж не хоче»**. Мені запропонували помолитись за мене і я погодився. Віри я тоді ще не мав, просто закрити очі і від чистого серця просив Бога забрати

бажання курити. Я розумів – 4 пачки за добу це занадто і своїми силами я не зможу кинути курити, адже до того дня я не одноразово намагався це зробити. Наступного ранку, за звичкою (як вже велося протягом 18 років) - заварив каву, взяв цигарку, запальничку..... Того ранку, моя запальничка не спрацювала. Я не надав цьому зна-

чення, але так і не закурив. Весь день пройшов у суєті. Наступний день минув так само. На третій день ранком я вже зрозумів, що можу не курити, в мене зникло бажання курити. Того дня, я виходив з роботи у справах і зустрів знайомого, який колись мені обіцяв за допомогу «благословити» двома блоками цигарок. Він почав наполегливо тиснути ці блоки мені в руки і тоді, якийсь голос із середини мене каже вголос: **«А я не курю, я кинув»**. Чесно кажучи, я сам від себе такого не чекав. До того самого моменту, ніхто і ніколи не купував мені цигарки, я завжди мав свої, а тут цей чоловік... Після обіду, за звичкою, я замислившись взяв цигарку в руку і намагався закурити її, але почув голос: **«Ти вже не куриш»**. Я озирнувся. В кабінеті нікого не було. Зараз я розумію, що це говорив Дух Святий – Бог. З цього моменту пройшло вже 9 років. Бог надприродньо забрав бажання курити.

Кілька років тому, я особисто впевнився в тому, що Бог – Цілитель. Одного разу, я звернув увагу, що в мене на голові почали з'являтися залисини. Спочатку маленькі, а потім більші, більші. Звернувшись до лікаря, я отримав діагноз – очагова алопеція. Що, де, звідки!? Є 4 методики ліку-

вання, і як сказав лікар, можливо, одна з цих методик мені допоможе, а можливо, і ні. Лікар розписав мені кожну з них, яких я повинен був по черзі дотримуватись. Кожна методика включала в себе – мазі, таблетки, уколи, системи, послідовність яких повинна бути стабільною. В той час моя дружина була у декретній відпустці і я один утримував родину. Найдешевший курс лікування по одній методиці коштував як весь мій місячний оклад. Я не міг дозволити собі таку «розкіш». Тоді я купив дві найдешевші мазі і почимчикував додому. Але читаючи Біблію, мене завжди цікавив один вірш: **«Він тілом Своім Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви оздоровилися»**. (1Петр.2:24). Читаючи духовну літературу я вже знав, що Бог надприродньо зціляє людей. Тоді ми з дружиною прийняли рішення – будемо вірити Богові та Його Слову. Ми почали молитися і просити Господа зцілити мою голову, також виписали кілька місць із Біблії про зцілення. Кожен день – зранку і ввечері моя дружина клала мені на голову свою руку і молилась за мене, проголошуючи, що я зцілений. Після двох місяців молитв в мене цілком відросло волосся. І коли я прийшов до лікаря, вона дивлячись на мене, здивувалась (мабуть сама не вірила в дієвість цих методик), а я подумав: **«Слава Тобі, Господь!»**

Пізнаючи Бога, я зрозумів, що саме Бог зберіг мене, коли я служив у Афганістані. Багато моїх однополчан загинули або повернулись додому фізично, морально та духовно каліками. Я – здорова і успішна людина. Маю сім'ю, матеріально забезпечений. Зараз прагну служити Богові, щоб Господь використував мене для спасіння, зцілення і звільнення людей.

Ми з дружиною вже близько чотирьох років є членами церкви «Дім Слави Божої». Бог кардинально змінив мене, дружину, а головне атмосферу в сім'ї – любов, повагу, взаєморозуміння. І це робить Бог, тому що своїми силами змінювати себе дуже боляче. І сьогодні на запитання **«Чи є щастя на землі?»** я на 100% можу дати однозначну відповідь – і на землі, і в сім'ї, із Богом – щастя є.

Андрій БУРДЯК

ІГРИ З ДИЯВОЛОМ

31 ЖОВТНЯ – останнього дня місяця грайлива молодь християнських країн святкує свято, так зване Хеллоуїн (Hallowe'en), атрибутом якого безперечно є гарбуз. «Тепер він гарний на свято до нас завітав – і багато-багато радості діточкам приніс!» – можна було б проспівати похвалу гарбузові із зловісною посмішкою та палаючими очима, якщо б місце в пісні раніше не «приватизувала» новорічна ялинка.

Ви коли-небудь замислювались над походженням слова «Halloween»? Можливо, воно з'явилося шляхом схрещення англійських слів «hallo» (привіт) та «ween» (мислити)? Логічно, якщо б тільки це «свято» не походило б від звичаїв древніх кельтів.

Будучи язичниками, кельти вірили в зародження життя із смерті. Початком «нового» року, нового життя взагалі, вони відзначали восени, в ніч із 31 жовтня на 1 листопада, коли починався «сезон» холоду, темряви та смерті. В цю ніч вони прославляли язичницького бога Самхаїна, якого вшановували як володаря смерті. Із цим святом було пов'язано багато звичаїв. Кельти вірили, що цієї ночі відкривається кордон між світом померлих та живих і тіні мерців відвідують землю. Так, напередодні свята друїди (кельтські жерці) ввечері запалювали велике вогнище, на якому приносили жертвоприношення володарю темряви та смерті. Друїди вірили, що якщо Самхаїн залишиться задоволеним жертвоприношенням своїх вірних, він дозволить душам померлих відвідати цієї ночі свої сім'ї. Люди гасили домашнє вогнище, «причепурювались» в тваринні шкури та голови, сподіваючись цим самим налякати привидів, які переповзали відкритий кордон. Духам виставляли їжу на вулиці, щоб вони не приходили в дім. Звідси і бере початок звичай бродити в ніч на Halloween зодягнутими в костюми привидів, відьом і всяких духів, символізуючи спілкування із загробним світом та нечистою силою.

Побуває й інша думка про те, що назва Halloween походить від слова

Helavinn або Helavind (Хель - німецька богиня смерті, її ім'я перекладається як «безодня», «пекло», a vind/vinn – «вікно»), саме тому Хеллоуїн полюбили відьми, які обов'язково влаштували в цей день шабаш.

Із приходом християнства, святі отці намагались протиставити язичницькій традиції кельтів свої свята, таким чином замінивши «свято» смерті на щось подібне. Так, в VII столітті Тато Боніфачій IV затвердив 1 листопада – днем Усіх Святих, в який повинні були прославляти померлих святих та мучеників. Напередодні цього свята 31 жовтня став називатися Днем «Усіх не святих». Пізніше, 2 листопада стало Днем душ, коли згадували усіх померлих. Поступово 31 жовтня перебрало на себе функції Дня пам'яті тільки грішників, які знаходяться у пеклі. Логіка цього Дня пам'яті грішників була така: всіх святих шанували, за них моляться 1 листопада. 2 листопада згадують та моляться за всіх померлих, які не зараховані до святих, але були добрими людьми. Залишились зовсім забутими ті, хто за свої гріхи сидять у пеклі. Так ось, щоб показати, що ті, які залишились живими не забули тих, хто сидить у пеклі, їм відводиться один день у рік, який назвали Хеллоуїн – All Hallowe'en скорочення від виразу All Hallowed Souls Eve (дослівно – «весь освячений канун душ»). У інших перекладах ця назва перекладається як – канун дня всіх святих, воскреслі душі після заходу сонця та всіх затравлених (собаками).

Хеллоуїн – найдивніше свято на планеті. За уявленням людей, які його відзначають, напередодні Дня усіх святих, нечиста сила виходить з-під влади і починає себе проявляти. Цього дня ті, хто святкують це «свято» вдягаються у вигляді нечистих духів, відьом, хуліганів, лякають один одного. Також Хеллоуїн вибрали своїм головним святом ті, хто в наші дні свідомо передає себе на служіння злу - чаклуни, відьми, сатаністи. Так, відьми влаштовують один із головних чотирьох шабашів року, а сатаністи здійснюють сатаністську «чорну месу». В Карелії Хеллоуїн святкують і мармони.

В Мексиці день мертвих відзначають на кладовищі: запалюють тисячі свічок, йде «добродушне спілкування» з померлими, а вранці живі та померлі розлучаються, «задоволені» один одним, щоб зустрітися рівно через рік.

Сприймаються такі «забави» дуже весело і на перший погляд вони виглядають безневинно. Але це тільки на перший погляд. Насправді, люди, які причепурюються у вигляд бісів, демонів та іншої нечистої сили, свідомо чи ні, підкорюють себе цій силі, а ця сила, в свою чергу, згубно впливає на них. Хеллоуїн – це не просто гра. Це гра з вогнем, і диявол таких речей не прощає. Людина звертається до усякої нечесті жартуючи, але це звернення безслідно не минає, завжди залишаючи слід у душі. І як наслідок, людина з часом може стати несамовитою. Страхи, неврози, психічні розлади, невмотивована агресія, нічні страхіття, «голоси», одержимість – ось далеко не весь перелік «бонусів», якими вас може «обдарувати» князь темряви. Причому це відбувається незалежно від того, вірить людина в нечисту силу чи ні. Якщо людина добровільно підкоряє себе дияволу, то він може зробити з нею все, що захоче, отримуючи певний дозвіл на це.

Беручи участь у «святкуванні» Хеллоуїна, ви тим самим проявляєте бажання ввійти в спілкування із сатаною, лукавим, який повстав проти Господа Бога. Участь в цьому святі – зрада Христа та зрікання віри. І це безслідно не проходить, адже все те, в що ви вірите або копіюєте рано чи пізно прийде у ваше життя...

Запрошуємо Вас на Богослужіння Християнської Церкви "Дім Слави Божої" м.Чернівці, яке проходить щонеділі о 10.00 за адресою: вул. Шепетівська,5 (Будинок естетики та дозвілля) м. Борщів, яке проходить щонеділі о 10.00 за адресою: вул. Грушевського, 3. Дім дитячої творчості, II поверх, актовий зал. Щоб отримати інформацію про служіння церкви, звертайтеся на телефони 55-32-19, 90-01-40

**З питаннями звертайтеся на тел.: 55-32-19, 90-01-40
Звертайтеся на нашу електронну адресу: dimslavy@ukr.net та заходьте на наш сайт www.dimslavy.com**

**Любі друзі! Ми готові молитися за всі ваші потреби і відповісти на будь-які запитання. Пишіть нам: 58002, Чернівці-2, вул. Худякова, 6, а/с 56
Дивіться кожної суботи та неділі на телеканалі ТВА церковну передачу "Вихід Є!"**

Редактор Олена БУРКОВСЬКА